

373.

U s t a w a

z dnia 21 czerwca 1921 r.

w przedmiocie rewizji likwidacji serwitutów pastwiskowych w dobrach b. Komory arcyksiężęcej na Śląsku Cieszyńskim.

Art. 1. Ugody, zawarte po dniu 31 grudnia 1852 r. w przedmiocie serwitutów, tudzież orzeczenia Komisji Serwitutowych, wydane w toku postępowania, wdrożonego na podstawie patentu cesarskiego z dnia 5 lipca 1853 r. (Austr. Dz. Ust. № 130), uznaje się za bezskuteczne o tyle, o ile przedmiotem ich były położone w granicach Rzeczypospolitej Polskiej nieruchomości b. Komory arcyksiężęcej w Cieszynie, które były dawniej obciążone serwitutami pastwiskowymi, a przy likwidacji przypadły b. Komorzę arcyksiężęcej w Cieszynie, jako wolne od serwitutów.

Art. 2. Serwituty, których dotyczy art. 1, [ulegają likwidacji na zasadach następujących:

- 1) podstawą do wyznaczenia ekwiwalentu jest rozmiar użytkowania, przysługującego szłaśnikom na podstawie stanu z końca r. 1852 w myśl nadań i zawartych ugód, zwłaszcza zaś w myśl ugody z r. 1800;
- 2) przy wyznaczeniu ekwiwalentu będzie wliczony ten ekwiwalent, który uprawnieni szłaśnicy już otrzymali na podstawie patentu cesarskiego z r. 1853;
- 3) uzupełnienie ekwiwalentu nastąpi z gruntu ongi służebnego, o ile grunt ten obecnie stanowi pastwisko, łąkę lub ziemię orną.

Gdyby jednak grunt ongi służebny był obecnie zalesiony, będzie jako ekwiwalent wyznaczone pastwisko, łąka lub ziemia orną o tej samej wartości użytkowej, co pastwisko na tym samym gruncie założone, albo też przestrzeń pokryta lasem, przyczem właściciel będzie obowiązany w przeciągu lat trzech od wydania orzeczenia wyciąć i wywieźć drzewo.

Gdyby ze względu na kulturę krajową wycięcie lasu okazało się niewskazanem, wówczas ekwiwalent będzie oznaczony w lesie wraz z drzewostanem lub w gotówce.

- 4) Wyznaczenie ekwiwalentu nastąpi na zasadach, ustalonych w art. 30 ustawy z dn. 7 maja 1920 r. o likwidacji serwitutów na terenie b. Królestwa Kongresowego (Dz. Ust. Rz. P. № 42, poz. 249).

Art 3. Ekwiwalent, oznaczony w myśl art. 2, stanowi własność spółek szłaśniczych, których organizację określi osobna ustawa.

Jako pierwsi członkowie wchodzi do spółki obecni posiadacze tych gospodarstw, którym przed likwidacją serwitutów w myśl patentu cesarskiego z dnia 5 lipca 1853 r. przysługiwało prawo korzystania z danego serwitutu pastwiskowego.

Art. 4. Komisja, złożona z delegata Głównego Urzędu Ziemińskiego jako przewodniczącego, i z trzech członków, a mianowicie z przedstawicieli Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministerstwa Sprawiedliwości i oraz Towarzystwa Rolniczego w Księstwie Cieszyńskim ustali, kto i w jakich rozmiarach jest uprawniony, i wyznaczy ekwiwalent w myśl art. 2.

Do komisji tej należy również zorganizowanie spółek szłaśniczych, wyznaczenie obszaru dla poszczególnych spółek, jakoteż ustalenie pierwszych ich członków.

Od orzeczenia komisji przysługuje prawo odwołania się w terminie 30 dni od dnia następnego po doręczeniu decyzji do Głównej Komisji Ziemskiej.

Art. 5. Prawomocne orzeczenie komisji stanowi tytuł wpisu hipotecznego. Wykonanie orzeczenia należy do Okręgowego Urzędu Ziemskiego.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Wykonanie jej porucza się Prezesowi Głównego Urzędu Ziemskiego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministrem Sprawiedliwości.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:

T. Wilkoński

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Raczyński

Minister Sprawiedliwości:

Sobołewski

374.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 15 czerwca 1921 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na województwa: nowogrodzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty: grodzieński, wołkowyski i białowieski województwa białostockiego dwóch rozporządzeń Rady Obrony Państwa z dnia 14 lipca i 11 sierpnia 1920 r. o poborze roczników od 1894 do 1885 r.

Na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminarjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1921 r. № 16, poz. 93) oraz w uzupełnieniu rozporządzenia Rady Ministrów w tym przedmiocie z dnia 19 kwietnia 1921 r. (Dz. Ust. R. P. № 45, poz. 27C) — Rada Ministrów zarządza: co następuje:

§ 1. Na województwa: nowogrodzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty: grodzieński, wołkowyski i białowieski województwa białostockiego rozciąga się moc obowiązującą rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 14 lipca 1920 r. w przedmiocie poboru roczników 1894, 1893, 1892, 1891 i 1890 (Dz. Ust. R. P. z r. 1920 № 58, poz. 363) i rozporządzenia Rady